

Eerste lezing *Exodus 3,1-8b.13-15*

In die dagen hoedde Mozes de kudde van zijn schoonvader Jitro, de priester van Midjan. Eens dreef hij de kudde tot ver in de woestijn en kwam hij bij de berg van God, de Horeb. Toen verscheen hem de engel van de Heer in een vuur dat opvlamde uit een doornstruik. Mozes keek toe en zag dat de doornstruik in lichterlaaie stond en toch niet verbrandde. Hij dacht: 'Ik ga eropaf om dat vreemde verschijnsel te onderzoeken. Hoe komt het dat die doornstruik niet verbrandt?'

De Heer zag hem naderbij komen om te kijken. En vanuit de doornstruik riep God hem toe: 'Mozes'. 'Hier ben ik.', antwoordde hij. Toen sprak de Heer: 'Kom niet dichterbij en doe uw sandalen uit, want de plaats waar gij staat is heilige grond.' En Hij vervolgde: 'Ik ben de God van uw vaders, de God van Abraham, de God van Isaäk en de God van Jakob.' Mozes bedekte zijn gezicht, want hij durfde niet naar God op te zien.

De Heer sprak: 'Ik heb de ellende van mijn volk in Egypte gezien, de jammerklachten over hun onderdrukkers gehoord; ja, Ik ken zijn lijden. Ik daal af om mijn volk te bevrijden uit de macht van Egypte (om het weg te leiden uit dit land, naar een land dat goed en ruim is, een land van melk en honing).'

Maar Mozes sprak opnieuw tot God: 'Als ik nu bij de Israëlieten kom en hun zeg: De God van uw vaders zendt mij naar u, en zij vragen: "Hoe is zijn naam?" wat moet ik dan antwoorden?' Toen sprak God tot Mozes: 'Ik ben die is.' En ook: 'Dit moet gij de Israëlieten zeggen: Hij die is, zendt mij tot u.' Bovendien zei God tot Mozes: 'Dit moet ge de Israëlieten zeggen: De Heer, de God van uw vaders, de God van Abraham, de God van Isaäk en de God van Jakob, zendt mij tot u. Dit is mijn naam voor altijd. Zo moet men Mij aanspreken, alle geslachten door.

Psalm 103

Refrein De Heer is barmhartig en welgezind.

Verheerlijk, mijn ziel, de Heer, zijn heilige Naam uit het diepst van uw wezen!

Verheerlijk, mijn ziel, de Heer, vergeet zijn weldaden niet! –*Refrein*.

Hij is het die u uw schulden vergeeft, die u geneest van uw kwalen.

Hij is het die u van de ondergang redt, die u omringt met zijn gunst en erbarmen. –*Refrein*.

De Heer is rechtvaardig in al wat Hij doet, Hij laat de verdrukten recht wedervaren.

Hij maakte aan Mozes zijn wegen bekend, Hij toonde zijn werken aan Israëls zonen. –*Refrein*.

De Heer is barmhartig en welgezind, lankmoedig en goedertieren. Zo wijd als de hemel de aarde omspant, zo veelomvattend is zijn erbarmen. –*Refrein*.

Tweede lezing *1 Korintiërs 10,1-6.10-12*

Broeders en zusters, gij moet goed weten dat onze vaders wel allen onder de wolk zijn geweest, allen door de Zee zijn getrokken, allen zijn zij door wolk en zee in Mozes gedoopt, allen aten zij hetzelfde geestelijk voedsel, allen dronken dezelfde geestelijke drank, - want zij dronken uit de geestelijke rots die met hen meeging en die rots was de Christus – maar in de meesten van hen heeft God geen welbehagen gehad; immers: zij werden neergeveld in de woestijn. Deze gebeurtenissen zijn een les voor ons opdat wij niet, zoals zij, slechte dingen zouden begeren. Mort ook niet tegen God, zoals sommigen onder hen: zij zijn gedood door de verderver.

Wat hun overkwam had een diepe zin en het werd te boek gesteld als een waarschuwing voor ons, tot wie het einde der tijden gekomen is. Daarom, wie meent te staan moet oppassen dat hij niet valt.

Evangelie *Lucas 13,1-9*

In die tijd waren er bij Jezus enkele mensen die Hem vertelden wat er gebeurd was met de Galileeërs, van wie Pilatus het bloed met dat van hun offerdieren had vermengd. Daarop zei Jezus: ‘Denkt ge, dat onder alle Galileeërs alleen deze mensen zondaars waren, omdat zij dat lot ondergaan hebben? Volstrekt niet, zeg ik u. Maar als gij u niet bekeert, zult ge allen op een dergelijke manier omkomen. Of die achttien die gedood werden doordat de toren bij de Silóam op hen viel: denkt ge dat die alleen schuldig waren onder alle mensen die in Jeruzalem woonden? Volstrekt niet, zeg ik u. Maar als gij niet tot bekering komt, zult ge allen op eenzelfde wijze omkomen.’

Toen vertelde Hij de volgende gelijkenis: ‘Iemand had een vijgeboom die in zijn wijngaard geplant stond; hij kwam zoeken of er vrucht aan zat, maar vond niets. Toen zei hij tot de wijngaardenier: Al sinds drie jaar kom ik aan deze vijgeboom vruchten zoeken, maar ik vind er geen. Hak hem om! Waartoe put hij nog de grond uit?’

Maar de man gaf hem ten antwoord: Heer, laat hem dit jaar nog staan; laat mij eerst de grond er omheen ompitten en er mest opbrengen. Misschien draagt hij het volgend jaar vrucht; zo niet, dan kunt ge hem omhakken.’